

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

ORTODOXIA ÎNSEAMNĂ DREAPTA CREDINȚĂ DAR ȘI DREAPTA MĂRTURISIRE

DUMINICA ÎNTÂI DIN POST

(a Ortodoxiei)

SF. IER. TEOFILACT MĂRTURISITORUL,
EPISCOPUL NICOMIDIEI

❖ Ortodoxia este întocmai precum aurul curat. Precum aurul e scos din cuptor și ori de câte ori îl arzi este tot mai curat, așa și Ortodoxia noastră: este aur care a ieșit din cuptoarele cele duhovnicești. Iar cuptoarele cele duhovnicești sunt Sinoadele Ecumenice și Locale. Așadar, Ortodoxia nu este rugina eresurilor, ci este aur curat, diamantul adevărului. Ortodoxia este soarele care strălucește în Răsărit și în Apus.

❖ Dacă am fi putut, iubii mei, să înțelegem ce este Ortodoxia, am fi iubit-o ca pe mama noastră. Ochii noștri s-ar fi umplut de lacrimi astăzi. Am fi ținut sfintele icoane, am fi zis din inima noastră „Doamne, miluiește”, și am fi mulțumit lui Dumnezeu, deoarece nu ne-am născut în vreo altă țară, ci ne-am născut în această patrie, în Elada, care miresmuiește a Ortodoxie; deoarece ne-am născut din părinți ortodocși. De aceea cântăm: „Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?...” (Psalmul 76, 14).

❖ Ortodoxia! Câte teme deschide astăzi! Câte cărți sfinte deschide astăzi! Câte minuni are să istorisească ziua de astăzi! Ce să spunem? Să istorisim ce este această credință a noastră? Să prezentăm biruințele și triumfurile de peste veacuri? Să înălțăm cinstitele steaguri ale Ortodoxiei, care sunt vopsite cu sângeuri? Să povestim istoria acestei zile sfinte și să arătăm cum vreme de o sută de ani satana și slujitorii lui au încercat să dărâme această sfântă Biserică a noastră, dar nu au putut, și că în cele din urmă au fost nevoiți să-și mărturisească înfrângerea? Sau să spunem despre acei eroi ai credinței noastre, patriarhii, împărații, împărătesele, monahii, egumenii, poporul anonim, care până la moarte s-au luptat pentru credința noastră ortodoxă? ❖

Episcopul Augustin

Prima Duminică din Postul Mare este dedicată Sfintei Ortodoxii. Ea a fost înstituită la anul 843, după încheierea celei mai frământate epoci a celor 7 Sinoade ecumenice.

În această Duminică, Biserica își serbează biruința asupra tuturor ereziilor, este o sărbătoare a adevărului și o afirmare a biruinței sale asupra minciunii și rătăcirii care vine de la diavol.

Dumnezeu a sădit în noi setea după adevăr și ne-a deschis posibilitatea atingerii lui. Cunoașterea adevărului este un dar de Sus. Ea nu ține numai de puterea omului.

Adevărul nu este o noțiune abstractă, el este o Persoană, este Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat. El a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” (Ioan 14, 6). Cine Îl află pe Hristos a aflat adevărul și aflându-L nu poate să nu-L mărturisească plin de bucurie.

Sfânta Evanghelie de astăzi ne spune că așa s-a întâmplat cu Filip și cu Natanael. Cu câtă bucurie mărturisește Filip: „Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii.” Iar Natanael mărturisește: „Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu”. Și Domnul îi

dezvăluie accesul la o treaptă infinit superioară a cunoașterii: „Mai mari decât acestea vei vedea.”

Ce taină mare! Căci nu Filip l-a găsit pe Domnul, ci Domnul l-a găsit pe Filip și i-a zis „Urmează-Mi”. Cât despre Natanael, El îl cunoaște pe Natanael înainte ca Natanael să-L fi cunoscut pe El.

Ortodoxia înseamnă dreapta credință dar și dreapta mărturisire. Ea este legătura vie a omului cu Dumnezeu și înseamnă a crede drept nu în ceva, ci în Cineva, adică în Dumnezeu, Cel revelat. Înseamnă dreapta mărire a Dumnezeului celui în Treime. Ortodoxia nu are numai învățătura lui Hristos, ci Îl are pe Iisus Hristos. De aceea, să cunoaștem pe Hristos și să trăim Ortodoxia. ❖

Părintele Dinu

SFINȚII 40 DE MUCENICI, SIMBOL DE JERTFĂ CREȘTINĂ PE CALEA MÂNTUIRII

Puterea de a suferi moartea martirică pentru dreapta credință este modelul suprem al dragostei pentru Hristos.

Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia, unii dintre cei mai cunoscuți martiri printre credincioșii ortodocși, sunt cinstiți de către Biserica Ortodoxă la data de 9 martie. De aceea, pentru ziua Sfinților 40 de Mucenici, gospodinele noastre pregătesc 40 de colaci, numiți „sfinți” sau „mucenici”. Simbolic, forma cifrei 8 dată mucenicilor are și o importanță teologică. Expresia „ziua a opta a creației” descrie timpul infinit, nelimitat spațio-temporal.

Cunoaștem că mucenicii, sau mar-tirii, sunt creștinii care l-au mărturisit pe Domnul Iisus Hristos, suferind moartea pricinuită de dușmanii credinței. Au devenit primii sfinți ai Bisericii, dobândind cununa muceniciei cu ajutorul harului Duhului Sfânt, care este viu și lucrător prin sfinții mucenici.

Lucrarea jertfei martirilor lui Hristos a ridicat Biserica, de aceea sunt puse în Sfântul Antimis și în piciorul Sfintei Mese părticele din Moaștele Sfinților Mucenici. Jertfa mântuitoare a lui Iisus Hristos, jertfa mărturisitoare a martirilor și jertfa euharistică se află într-o strânsă legătură. Așadar, modelul mucenicesc este fundația modelului creștin de mărturisire a lui Iisus Hristos.

În mărturisirea mucenicilor creștini se ascunde taina iubirii, dovedită cu statornicie și curaj. Astfel, ei au primit, pentru chinurile îndurate și pentru moartea lor martirică, cununa nemuririi și lucrarea harului pentru lumea întreagă. Sângele mucenicilor a devenit izvorul creștinismului și putere stăruitoare în Iisus Hristos, care călăuzește credincioșii pe calea mântuirii.

Ce minuni s-au petrecut în timpul torturii celor 40 de Mucenici?

Sfinții 40 de Mucenici au fost soldați creștini din armata împăratului Licinius, împărat peste partea de răsărit a Imperiului Roman. În anul 320, Agricola, guvernatorul Armeniei, deoarece a aflat că sunt creștini, le-a cerut să își lepede credința și să se închine idolilor. Cei 40 de mucenici au refuzat, iar Agricola a poruncit atunci să fie întemnițați timp de 8 zile și să fie torturați.

Pentru că ei nu au vrut să renunțe la

creștinism, Agricola i-a condamnat la moarte prin înghețare, în lacul Sevastiei. Unul dintre cei 40 a decis să renunțe la creștinism, dar atunci când a ieșit din lac, a murit pe loc. Locul său a fost luat, însă, de un soldat care a fost acolo. În timpul nopții pe care mucenicii au petrecut-o în lac s-au săvârșit mai multe minuni. La început, apa lacului s-a încălzit, topind în acest mod gheața. Mai apoi, 40 de cununi strălucitoare s-au pogorât din Cer deasupra mucenicilor.

Auzind toate acestea, guvernatorul Agricola a hotărât ca mucenicii să fie scoși din lac și să le fie zdrobite fluierile picioarelor, iar apoi să fie lăsați să moară. Trupurile lor au fost arse după ce au murit, iar cenușa le-a fost aruncată în lac. Părțile care au scăpat s-au răspândit și se găsesc astăzi în mai multe biserici ortodoxe.

Tradiția colacilor în forma cifrei opt, jertfa actuală de pe masa noastră

În România, creștinii ortodocși au mare evlavie către cei 40 de sfinți care au fost martiri în Sevastia Armeniei și îi sărbătoresc în fiecare an pe data de 9 martie. La noi, această sărbătoare creștină se petrece odată cu începutul anului agricol și de aceea a dat naștere unei sărbători tradiționale: „Mucenicii” sau „Măcinicii”.

Pentru pomenirea Sfinților 40 de Mucenici, gospodinele pregătesc 40 de colaci, care sunt numiți „sfinți” sau „mucenici”. În Moldova, colacii au forma cifrei 8 și sunt făcuți din aluat de cozonac, apoi unși cu miere și nucă, înainte de a fi copti. În Dobrogea și Muntenia, „mucenicii” sunt mult mai mici și se fierb în apă cu zahăr, scorțișoară și nucă, reprezentând lacul în care au fost aruncați Sfinții Mucenici. Aceste preparate tradiționale pentru praznicul Sfinților 40 de Mucenici sunt duse la Biserică și binecuvântate.

Forma cifrei 8 a mucenicilor, așa cum îi găsim în zona Moldovei are și un sens teologic: ne arată cum trăirea din

mănăstirile de acolo s-a transmis în viața credincioșilor zonei.

În teologie, cifra 8 înseamnă ziua a opta. Sfinții Părinți ne arată că veșnicia creației preschimbate prin Hristos este definită cu ajutorul sintagmei „ziua a opta a creației”. Săptămâna de șapte zile, care este expresia constantă a timpului finit, vine din Vechiul Testament. Ziua a opta aduce cu ea simbolul unui nou început și a unei stări noi, care nu se va sfârși niciodată și care nu poate fi măsurată în intervale temporale. De asemenea, prin desființarea distanței fizice dintre Dumnezeu și om, ajungem la unirea lui Dumnezeu cu Adam cel universal, fără influența sau îngrădirea libertății fiecărei persoane.

Prin urmare, mucenicia simbolizează nașterea la o nouă viață, aceeași cu a lui Hristos cel Înviat, care aparține timpului și veșniciei. Mucenicii îi urmează lui Iisus Hristos, pentru că mor și ei, înviind întru El.

Despre ziua a opta reținem faptul că forma simbolică a „mucenicilor” semnifică plămădirea noastră duhovnicească după modelul Sfinților 40 de Mucenici, pe care îi avem drept călăuzitori spre Împărăția cerurilor. ❖

Florinela Ivașcă

Viețile Sfinților

Părintele Sofronie spunea adeseori: „De n-aș fi cunoscut viețile sfinților, de multe ori aș fi căzut în deznădejde, însă datorită lor am putut răbda și eu mai mult”. Ne este, așadar, de mare folos să citim „Viețile Sfinților”, pentru că ele înfățișează diferitele experiențe și stadii ale vieții duhovnicești, iar când vom ajunge să le cunoaștem noi înșine din cercare, cele citite ne vor fi sprijin și încredințare pe calea mântuirii. La vreme de ispită, chiar și cunoașterea indirectă a vieții duhovnicești poate fi izvor de mare mângâiere, dându-ne curajul să-I spunem lui Dumnezeu: „Doamne, dă-mi să cunosc și eu acest lucru din cercare”. Aceasta și așteaptă Dumnezeu de la noi. În marea Lui bunătate și mărinimie, Domnul nu ne silește niciodată, căci nu vrea să ne constrângă libertatea cu care El însuși ne-a înzestrat. Hristos ne dăruiește cuvintele și poruncile Lui mântuitoare, dar ne lasă pe noi să le împlinim, să facem un experiment pentru a verifica adevărul Său și a-l statornici apoi drept singura lege a ființei noastre. (Arhim. Zaharia Zaharou) ❖

SĂ PREȚUIȚI FEMEIA

Femeile sunt ca florile: toate sunt frumoase, dar fiecare în felul ei. Bărbatul trebuie să se plece să o ia - adică să-i arate eleganță, prețuire.

Atunci floarea își arată și mirosul, și calitățile ascunse, pentru că tu ai știut să răscolești adâncurile și ai făcut din ea ceea ce nu știa ea că este. Femeia trebuie prețuită, să știti, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în Împărăția cerurilor:

Maica Domnului. Te cutremuri, ți-e și frică să vorbești comparând-o pe ea cu oamenii.

❖ Credeți dumneavoastră că acest mare meșter, Dumnezeu, când a creat omul, și pe femeie deci, a creat-o fără să toarne acolo sentimente și posibilități extraordinare?! Femeia, țineți seamă, dragii mei, care e rea, nimic nu-i mai rău, dar care e bună, nimic nu-i mai bun! Deci trebuie cu orice chip s-o faci bună, dar cel mai bine este să nu te grăbești la începutul începuturilor.

❖ Femeile sunt ca florile: toate sunt frumoase, dar fiecare în felul ei. Bărbatul trebuie să se plece să o ia - adică să-i arate eleganță, prețuire. Atunci floarea își arată și mirosul, și calitățile ascunse, pentru că tu ai știut să răscolești adâncurile și ai făcut din ea ceea ce nu știa ea că este. Femeia trebuie prețuită, să știti, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în Împărăția cerurilor: Maica Domnului. Te cutremuri, ți-e și frică să vorbești comparând-o pe ea cu oamenii.

❖ Floarea stă în glastră; băiatul trebuie să umble să și-o aleagă. Fata nu trebuie să bată cărările băiatului, ci băiatul să dea peste ea. Și apoi, voi trebuie mai întâi

de toate să știti să prețuiți femeia foarte mult. Ea este o creație a lui Dumnezeu extraordinară. Vă dați seama ce putere are o femeie să te scoată dintr-o stare amărâtă. Faptul că un bărbat știe că acasă are parte de o iubire desăvârșită îl face să muncească, să câștige războaiele, să-și rezolve problemele.

❖ Să știți că femeia nu gândește simplu. Chiar dacă nu e învățată, ea are o putere de pătrundere deosebită și e mult mai realistă decât un bărbat. Ea are încă de astăzi un sentiment pentru ziua de mâine. Însă noi discutăm, raționalizăm niște lucruri, dar în iubire nu este nimic rațional. ❖

Arhim. Arsenie Papacioc

Maica Domnului și femeia modernă

Eu cred că femeia de astăzi și-a uitat vocația. Si vocația care este? Finețea, sensibilitatea, frumusețea, tandrețea. Acestea sunt lucruri pe care femeia poate să le împărtășească. Bucuria și dragostea sunt completate de asumarea maternității. Până la urmă, femeia, așa cum spunea Părintele Stăniloae, este maica și matca vieții. În afara acestei vocații, femeia riscă să devină altceva, îndepărtându-se încetul cu încetul de menirea ei.

Din cauza unui stupid spirit competitiv, se naște în societate o tensiune enormă între sexe. Soluția nu este să transformi femeia în bărbat sau bărbatul în femeie, ci fiecare să-și împlinească vocația și așa se ajunge la armonie. Dacă Dumnezeu ne-a lăsat bărbat și femeie, atunci fiecare să-și joace rolul până la capăt, în firea sa.

Uitați-vă la Maica Domnului, în câte ipostaze o avem în icoană!

O avem pe Maica Domnului în ipostaza de Călăuzitoare (Hodigitria). Ori, în familie, femeia este prin excelență călăuzitoarea copiilor. Maica Domnului arată calea, iar singura cale adevărată este spre Dumnezeu, calea spre Pruncul Iisus. E, prin urmare, călăuzitoare. Întotdeauna,

mama are mai mare putere de a călăuzi pe copil decât tatăl.

Maica Domnului este Grabnic-ascultătoarea (Gorgoipikoos). Și femeia, prin firea ei, este mai dispusă să asculte și este mai răbdătoare, asemenea chipului Maicii Domnului. Și câtă nevoie avem și noi, în calitate de copii ai părinților noștri trupești, ca cineva să ne asculte, să aibă răbdare cu noi, chiar maturi fiind.

Maica Domnului este Bucuria cea neașteptată. Și oare nu este femeia cea mai receptivă la nevoile celor din preajma ei? Și, în același timp, nu este ea făptura prin excelență care poate să dăruiască o bucurie neașteptată?

Maica Domnului este Dulcea sărutare (Glicofilousa). Orice creștin are în casă o icoană în care Maica Domnului lipește obrazul ei de obrazul Pruncului Iisus. Această tandrețe bărbatul nu poate s-o exprime așa cum o exprimă femeia. Acea iubire profundă a mamei pentru copilul ei nu este decât prelungirea iubirii duioase cu care Maica Domnului își ține lângă obraz Pruncul.

Avem de asemenea icoana Maicii Domnului Mângâietoarea (Paramythia). Mângâierea mamei sau a soției tale nu

poate fi înlocuită de nici o ființă de pe acest pământ.

Femeia are în firea sa toate dimensiunile delicatității și gingășiei: e mângâietoare, degrabă vindecătoare, este cea care grabnic ascultă, cea a cărei mângâiere e cea mai tandră și mai plină de iubire, cea care răspunde imediat la boala copilului ei și aleargă să aline o durere, o suferință și chiar să vindece această suferință, cu ajutorul lui Dumnezeu. Vedeți, toate aceste ipostaze ale Maicii Domnului sunt, de fapt, împliniri ale femeii către care trebuie să tindă.

Neavând conștiința că ființa noastră lăuntrică se împlinește în relație cu Dumnezeu, Cel care ne-a dăruit viața, atât femeia, cât și bărbatul încearcă să-și împlinească această ființă pe o cale care se dovedește până la urmă greșită. Mântuire caută și femeia, care încearcă să se împlinească într-o carieră, care vrea să devină femeie de succes, vedetă, chiar dacă acestea nu reprezintă răspunsul căutărilor ei lăuntrice. Dar, atenție! Cine nu are setea de a se îmbunătăți și împlini lăuntric, acela nu este pe traiectoria cea bună, nu este în firea sa. ❖

Pr. Prof. Gheorghe Holbea

SEARĂ DUHOVNICEASCĂ

„Sfintele icoane, izvor de credință, de bucurie și de speranță”

În seara Duminicii Ortodoxiei, 8 martie 2020, orele 18,00, în Biserica „Șerban Vodă” are loc prima seară duhovnicească din Postul Mare, în care Părintele Prof. Univ. Dr. Ștefan Buchiu ne va vorbi despre „Sfintele icoane, izvor de credință, de bucurie și de speranță”.

În această după-amiază vom avea ca oaspete pe Părintele Prof. Univ. Dr. Ștefan Buchiu de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din cadrul Universității București. Pentru cei care nu-l cunosc, vă vom prezenta câteva date biografice ale cucerniciei sale.

Se împlinesc chiar în această lună 67 de ani de la nașterea Părintelui Profesor. Locul nașterii - orașul Pitești. Acolo și-a început viața care se pare că a fost călăuzită de două repere: dragostea de Dumnezeu și de oameni și setea de cunoaștere.

Așa se face că în anul 1973 intră la Institutul Teologic de grad universitar București, pe care îl absolvă în anul 1977, când își ia licența în teologie. Apoi, până în anul 1980, urmează cursurile de doctorat la același Institut. În anul 1996 își va lua doctoratul în teologie.

Activitatea didactică universitară și-o va începe în anul 1990 la Facultatea de Teologie din cadrul Universității București ca asistent. Între anii 1994 și 1999 va fi lector, între anii 1999 și 2007 conferențiar, iar din anul 2007 va fi profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității București.

Din anul 2008 va fi mai bine de 10 ani decanul Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” a Universității din București și director al Școlii doctorale a Facultății de Teologie Ortodoxă (între anii 2008 și 2012). Părintele profesor a predat disciplina Teologie Dogmatică și Simbolică Ortodoxă la cursurile de licență și de master. De asemenea, din anul 2007 a fost conducător de doctorat, specialitatea Teologie dogmatică.

Activitatea de cercetare științifică este de asemenea impresionantă. Vom aminti doar că ea s-a concretizat în 4 cărți de autor, alte 6 în calitate de coordonator și peste 60 de articole și studii. De asemenea, un curs de Teologie Dogmatică și Simbolică

Ortodoxă „Dogmă și teologie” și un curs de Eclesiologie comparată. La acestea se adaugă participări la zeci de simpozioane și conferințe în țară și străinătate.

Părintele Profesor Ștefan Bughiu slujește la Parohia 1 Militari, unde este și paroh.

Spațiul tipografic ne-a îngăduit doar câteva cuvinte despre acest preot minunat care și-a închinat întreaga viață educării viitorilor teologi și preoți și păstoririi enoriașilor săi. Vom adăuga faptul că prin

activitatea sa misionară Părintele Profesor s-a făcut cunoscut multor credincioși. Și vom conchide că s-a remarcat ca un profesor erudit, plin de răbdare și tact pedagogic cu studenții săi, dar și ca un preot iubitor și atent cu enoriașii și fiii săi duhovnicești.

Vă invităm așadar cu căldură în această seară să veniți la conferința „Sfintele icoane, izvor de credință, de bucurie și de speranță” pentru a-l asculta și cunoaște pe Părintele Profesor Ștefan Buchiu. ❖

Sfântul Simeon Noul Teolog, văzătorul luminii

Sfântul Simeon Noul Teolog este prăznuit de Biserica Ortodoxă în ziua de 12 martie. S-a născut în anul 949 în Galatia - Paflagonia, din părinți nobili și înstăriți, care plănuiau să-l rânduiască într-un loc înalt în ierarhia statului. A fost dus la Constantinopol unde și-a făcut studiile, iar apoi a obținut un loc la palatul împăratului.

Sfântul Simeon s-a legat încă de la vârsta de 14 ani de monahul studit Simeon Evlaviosul care l-a îndrumat spre asceză, rugăciune și studiul textelor duhovnicești. În jurul anului 975, urmare a acestei îndrumări, devine monah la mănăstirea Sfântul Mamant. În scurt timp devine egumen al mănăstirii pe care o reînnoiește material și duhovnicește. Va îndeplini cu vrednicie această slujire timp de 25 de ani.

În anul 1005 se retrage într-un loc de isihie al mănăstirii. În această perioadă el a creat operele sale teologice. Învățăturile Sfântului Simeon despre rugăciunea minții și despre lupta duhovnicească i-au adus

numele de „Noul Teolog”. În anul 1009, vrând să rânduiască praznicul pomenirii părintelui său spiritual Simeon Evlaviosul, stârnește reacții negative din partea unor foruri bisericești și este judecat și exilat la capul Propandidei. Acolo va întemeia un așezământ monahal unde va trăi până la trecerea sa la Domnul la 12 martie 1022.

„Însă pentru oamenii care lucrează poruncile cu credință, frică de Dumnezeu și pocăință adevărată, harul se descoperă și totodată se descoperă și judecata viitoare. Aceștia văd atunci, cu mintea, ziua dumnezeieștii judecăți. Și iluminați de har, se văd limpede pe ei, cine sunt și în ce stare duhovnicească se află. [...] Și astfel se judecă și se cercetează de acum, înainte de a fi judecați de către Judecător. Cugetă rând pe rând la toate păcatele lor. Se gândesc că din cauza acestora au fost despărțiți de Dumnezeu. Se mustră și se osândesc pe ei înșiși [...] plâng și se îndurerează și varsă râuri de lacrimi. Și în felul acesta, puțin câte puțin, se spală și se curățesc de păcate și patimi, cu harul lui Dumnezeu. Atunci se întâmplă al doilea botez - botezul pocăinței în colimvitra lacrimilor.” (Sfântul Simeon Noul Teolog - Miezul înțelepciunii Părinților - Ed Egumenița)

De numele Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț se leagă o traducere monumentală românească a integralei operei simeoniene - prima versiune într-o limbă modernă vorbită - realizată la mănăstirea Neamț. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8-15 MARTIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 8.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 9.03	08 ⁰⁰ -09 ³⁰	Liturghia darurilor mai înainte sfințite - Sf. 40 de mucenici din Sevastia
Miercuri 11.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia darurilor mai înainte sfințite Sf. Maslu
Vineri 13.03	07 ³⁰ -09 ³⁰ de la 22 ³⁰	Liturghia darurilor mai înainte sfințite Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 14.03	08 ⁰⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ³⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți și citirea sărindarelor Slujba Vecerniei
Duminică 15.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) - Utrenia, Sfânta Liturghie